



DUNAMOCSI

HÍRNÖK

RÖLUNK
SZÖL!

Közeleti havilap

II. évfolyam. 19. szám

2012. szeptember



Az Alföldön két keréken, 2. rész, 7. oldal



Kutyagondok - ivartalanítás 4. oldal



Megalakult a Dunamocsi Asztalitenisz Klub 9. oldal



Fontos győzelmeket arattunk 11. oldal



Tóth Feri és Sanyí átúszták a Balatont 12. oldal



A I. világháború dunamocsi áldozatai 8. oldal

A tanácssteremből jelentjük

Szeptemberi ülésén a képviselőtestület a következő pontokat tárgyalta meg:

► A Szent István Napi Falunap kiértékelése

A képviselők és a kulturális bizottság elnöke elmondták észrevételeiket a falunap szervezésével és lebonyolításával kapcsolatban. Összességében pozitívan értékelték a rendezvényt, de megfogalmaztak néhány észrevételt, amelyeket a következő falunap szervezésekor figyelembe kell venni. Ezek közül a legfontosabbak a következők:

- Az esti programban a nagyszínpadon túl sok fellépő szerepelt szorosan egymás után, ezért az időbeli csúszást nem lehetett kiküszöbölni.
- A színpad hangosítása és világítása nem volt megfelelő a többszereplős színpadi előadásokhoz.
- Az ételek és italok kiadása főleg a jegyrendszer miatt nem volt elég gyors ennyi vendég kiszolgálásához.
- Az önkormányzat meghívott vendégei részére egy lefoglalt asztalt vagy kisebb vendégsátrat kell biztosítani a fő műsoridő alatt.

Az észrevételek jegyzőkönyvbe kerültek, ezeket a következő alkalommal a szervezők figyelembe veszik.

Emellett a képviselők kiemelték, hogy a kísézőrendezvények nagyon sikeresek voltak, a gyermek horgászversenyt, a lecsófőző-, asztalitenisz-, büntető rúgó- és tűzoltóversenyt a jövőben is javasolják megrendezni. Szintén színvonalasak és sikeresek voltak a kultúrházban a kiállítások, ebből is szeretnénk hagyományt teremteni.

A kiállítások, versenyek előkészítése, a sátrak, padok, asztalok felállítása, a fellépők megszervezése, ellátása, az áramellátás és világítás biztosítása, majd a kellékek szétszerelése és a takarítás nagyon komoly szervezőmunkát igényelt. A polgármester köszönetét fejezte ki Ing. Orosz Jenő alpolgármesternek, a község közmunkásainak és alkalmazottainak, valamint a szervezésben segítő szervezeteknek, helyi vállalkozásoknak és önkénteseknek az elvégzett munkáért.

► Főellenőri jelentés

Ing. Szoboszlai Márta főellenőr megtartotta beszámolóját a jóváhagyott ellenőrzési terv alapján, az elmúlt negyedévben elvégzett ellenőrzések eredményeiről és a javasolt intézkedésekről. Az ellenőrzés a pénztár kezelését, a közbeszerzést és az ingatlanok értékesítését érintette az elmúlt költségvetési évben. Az adott területeken törvénysértést vagy szabálysértést nem tapasztalt, de megállapította, hogy nincsenek kidolgozva az ezekre vonatkozó írásos irányelvek. Ezeket a polgármesteri hivatallal közösen a főellenőr kidolgozta és jóváhagyásra beterjesztette. Ez alapján a képviselőtestület három új dokumentumot hagyott jóvá: a pénztár vezetéséről, a közbeszerzésről és a községi ingatlanvagyon értékesítéséről szóló községi irányelveket.

A főellenőr arra is felhívta a testület figyelmét, hogy az önkormányzat pénzügyi helyzete továbbra is nagyon nehéz. A régi tartozások összege nem csökkent számottevően, a kifizetetlen számlák összege még mindig túl nagy. Az ezt követő vitában elhangzottak az eddig megtett takarékosági és bevételnövelő intézkedések, amelyeknek az eredménye az év végi záraskor lesz pontosan értékelhető. Addig is a képviselők úgy határoztak, hogy az októberi ülés előtt összeül a pénzügyi bizottság, hogy megvizsgálja az aktuális helyzetet és ez alapján a testület további intézkedésekre tehet javaslatokat.

► A Nehéz Ferenc emléknapi programja

A kulturális bizottság elnöke ismertette a Nehéz Ferenc emléknapi programjának tervezetét. Idén az író születésének 100. születésnapját ünnepeljük, Süttő és Osló községek képviselőivel közösen. Az ünnepség keretén belül megemlékezésre kerül sor a katolikus templomkertben, ahol rövid beszédet mond mindhárom község polgármestere, majd prózai és színházi műsor lesz a kultúrház színpadán. A részletes műsort megtalálják az 5. oldalon.

► Problémák a fémhulladék felvásárlása körül

A polgármester beszámolt a képviselőknek arról, hogy több panasz is érkezett a hivatalba a fémhulladék körül kialakult helyzet miatt. Mióta a faluban – a testület jóváhagyásával – megkezdte működését a fémhulladékot felvásárló vállalkozó, bizonyíthatóan megszorodtak a kisebb lopások, sőt betörésre is sor került. Az összefüggés a lopások és a vállalkozó működése közt nem volt bizonyítható, de a hulladék átvételének dokumentálása nem felelt meg a törvényi előírásoknak és a községgel kötött előzetes megállapodásnak. Emiatt a polgármesteri hivatal figyelmeztette az érintettet, de a hulladékot továbbra is hivatalos számla nélkül lehetett leadni, a panaszok pedig nem szűntek meg. Ezért az érintett vállalkozó bérleti szerződése azonnali hatállyal felbontásra került, s azóta a bérelt helyiséget kiürítette, a községet elhagyta.

► Játékonysági támogatás

Támogatási kérelemmel fordultak a polgármesteri hivatalhoz „Az életért / 4 Life” koncert szervezői. A koncertre a komáromi sportcsarnokban kerül sor október 6-án, többek közt Vadkerti Imre, az Irigy Hónaljmirigy és a Sub Bass Monster szereplésével. A bevételt a szervezők a komáromi kórháznak egészségügyi kellékekre és egy súlyosan beteg dél-komáromi kisfiú kezelésére ajánlják fel. A testület úgy döntött, hogy a nehéz anyagi helyzet ellenére erre a célra legalább egy jelképes összegű támogatást nyújt (30,- Eur), valamint a szervezők kérésére sörpadokat és asztalokat kölcsönöz ingyenesen.

Konditerem fejlesztés TÁMOGATÁSBÓL

Az erőemelők a konditerem fejlesztésére fordították a tavalyi szilveszteri bál bevételéből nekik juttatott községi támogatást. A 180 euróból mosdó és WC épül a kultúrházi helyiség előterében, amivel jóval komfortosabbá válik edzőtermük. Az összeg azonban nem elég a teljes költségekre, ezért amit lehet, igyekeznek hozott anyaggal, társadalmi munkában és önzetlen felajánlások útján megoldani. A bontott téglát például Bábi Tibor kocsián hozták, a lámpát Gáspár Gyula adta, Antal Ferenc pedig a víz beszerelését vállalta. A munkákban Tóth Tibor vezérletével

többen is részt vettek. Persze voltak olyan alapanyagok, melyekhez nem lehetett ingyen hozzájutni, így a 6 négyzetméter csempére, a mosdóra, fugázóra, ragasztóra, cementre, csapra, mészre pénzt kellett kiadni. 50 euró maradt, melyet az ajtó beszerzésére fordítanak. Közben, az önzetlen felajánlásoknak köszönhetően a terem is fejlődik. Slezák Pál a múltkor, Tóth Tiborról és az erőemelőkről szóló cikk hatására felajánlotta 250kg összsúlyú súlykészletét, Novoszádek Mihály pedig sífutó gépét ajándékozta a klubnak. Az erőemelők ezúton is köszönik minden kedves támogató segítségét!



Fociznak az alsó tagozatosok

Lelkes kis focicsapat bontogatja szárnyait Tücsök Alfréd irányítása alatt, amely immár 5. mérkőzését játszotta a foci pálya tribün előtti részén, illetve idegenben. Ha az eredményekre tekintünk, azok bizony nem tűnnek túl fényesnek, de az alsó tagozatos korosztálynál talán nem is ez számít igazán fontosnak. Ahogy az edző fogalmazott, az a lényeg, hogy nem a gép vagy a TV előtt ülnek, hanem a friss levegőn mozognak, futkosnak, és megtanulják az igazi csapatszellemet. Annak köszönhetően, hogy a szülők, barátok is elkísérik a gyerekeket, többször kitűnő hangulat alakult ki, az Izsa elleni meccsen például valóságos Maracanát csináltak a pályából.

A másik fontos szempont pedig a jövő! Manapság hiányoznak a faluból a foci pályák, én legalábbis nem nagyon látom, hogy túl sok helyen pattogna a labda. Pedig néhány évtizede még minden falurésznek külön pályája volt: a Csontkertben, Kiserdőben vagy a Dunaparton. Most újra kergethetik a labdát hetente többször is, és kinevelődhet az utánpótlás. Tücsök Alfréd szerint már látszik is több tehetség a gyerekek között. Az eredmények pedig tavasszal még jobbak lesznek, addigra leszoknak a bolyfociról, s megtanulják, hogy nem mindenkinek arra kell szaladni, amerre a labda gurul.

Eredmények:

Dunamocs – Izsa 3:0, G: Sánta Mátyás, Lajos Botond, Farkas Alex

Dunamocs – Perbete 2:9, G: Lajos Botond, Sánta Mátyás

Búcs – **Dunamocs** 11:0

Bátorkeszi – **Dunamocs** 11:0

Dunamocs – Marcelháza 2:11, G: Lajos Botond 2.



A szeptember 25-i edzésen készült csoportképen a következők láthatók: Farkas Zsófi, Bertók Tomi, Antal Mátyás, Rácz Lili, Farkas Alex, Csehi Krisztián, Csontos Veronika, Szuri Laci, Rácz Gyuri, Lakatos Robi, Keló Dezső Zoltán, Pataki Viktor, Vasas Misi, Sánta Mátyás, Tücsök Viki, Lajos Botond és az edző Tücsök Alfréd.



Ivartalanítás, avagy egy módszer a kutyagondok enyhítésére

Mi emberek életünk során számtalanszor kerülünk olyan helyzetbe, hogy segítségre van szükségünk. Mivel közösségben élünk, fordulhatunk családtaghoz, barátához, szomszédhoz, mesteremberhez, orvoshoz, stb. Velünk együtt élnek társállataink, akik hűségükkel, kedvességükkel vagy szolgálataikkal örömtelibbé, biztonságosabbá teszik mindennapjainkat. Gazdasági állataink pedig az általuk nyújtott haszonnal szolgálnak minket.

Állataink is kerülnek szükség-helyzetbe, de ők csak tőlünk, emberektől kaphatnak segítséget. Az a népi bölcsesség, miszerint „Állatnak ember az Istene”, tömören kifejezi, hogy ahogyan mi nagy bajunkban az Istenhez fordulunk, az állataink csak tőlünk remélhetnek segítséget. Az állattartás nem kötelező, de ha tartunk valamilyen állatot, vállalnunk kell a velük való törődést, táplálásukat, elhelyezésüket, egészségügyi ellátásukat.

Én állatorvosként úgy szoktam ezt tréfásan megfogalmazni, hogy még soha egy állat sem kért tőlem segítséget, mindig a gazdájának kellett felkeresnie. Mindenkinél természetes kötelessége lenne, hogy vagy ő maga nyújtson segítséget, vagy forduljon szakemberhez. Sajnos nagyon sok kívánni valót hagy maga után az állatainkhoz való viszonyunk. Munkám során gyakran találkozom tudatlanságból vagy hanyagságból eredő, szármalmas állapotban lévő állatokkal. Persze azok a gazdik, akik állatorvoshoz fordulnak, általában jó érzésű,

felelősségteljesen gondolkodó emberek, és bízom benne, hogy egyre többen lesznek ilyenek. Sűrűn találkozom az állatok iránti szeretet, aggodás, áldozatvállalás meghökkentő eseteivel is. Az ilyen gazdik újra és újra megerősítik bennem a hitet, hogy érdemes ezt a munkát folytatni, és hogy egyre többen leszünk, akik nem érzéketlenek alacsonyabb rendű társaink kiszolgáltatottsága iránt.

Alapvető probléma, hogy kedvenceink – engedve a természet szavának – ha eljön az idő, szaporodni fognak. Akkor is, ha a gazdinak nincsenek ilyen tervei. Szinte lehetetlen egy kan kutyát otthonmaradásra bírni, ha a közelben egy ivarzó szuka szagát lengeti a szél. Leküzdenek szinte bármilyen akadályt, nem törődve saját testi épségükkel sem. Kerítést másznak, lyukat fúrnak, szétrágnak bármit, hogy eljussanak kíválasztottjukhoz, és ezzel sok bosszúságot okozhatnak nekünk. Ki ne látott volna falkában csatangoló kutyahadat? Vagy ki ne hallott volna hátborzongató hangon vetélkedő kandúrcicákat? Amikor aztán megérkeznek a nem tervezett kiskutyák, cicák, mindig komoly feladat keresni valakit, aki befogadja őket. Nem is sikerül ez mindig. Egyesek eleve úgy intézik az ügyet, hogy mások jóindulatára számítva pl. egy megálló autóból utcára rakják a kis állatokat, valaki majd csak megkönyörül rajtuk. Bizony nincs mindnek ilyen szerencséje. Gyakran látni utak mellett, vagy a határban céltalanul oldalgó, éhes, szomjas,

csapzott, zavart szemű kutyákat, akik vagy egy autó alatt végzik, vagy puszkavégen.

Fejlett állattartási kultúrával rendelkező országokban régi gyakorlat, hogy a nem tenyésztési célokra tartott házi kedvenceket ivartalanítják. Az ivartalanítás elvégezhető úgy nőstény, mint hímivarú kutyán, macskán. Sokan idegenkednek még a gondolattól is, ha felmerül ez a téma, pedig tudni kell, hogy az ivartalanítás számos előnnyel jár. Az ilyen egyedek jóval hosszabb életűek lehetnek, hiszen nem lesz petefészek-, here- vagy méhdagadatok, nem lesz gennyes méhgyulladásuk, idős korukban nem alakulnak ki emlődagadatok. Nem pusztulnak bele egy nehéz ellésbe, tüzelés alatt nem szaladnak autó alá, nem esznek valahol rágszálóknak szánt mérget, és még hosszasan sorolhatnám a rájuk leselkedő veszélyeket.

Nem helyes az állatok ivartalanítását emberi viszonylatban elemezni. Főleg férfiak gyakori reakciója ez, belemagyarázva az állatokat nem érintő érzelmeket. Egy nőstény kutya, cica, ha nem ivarzik, tulajdonképpen nemileg indifferens, közömbös. Az ivartalanítással lényegében ez az állapot van véglegesítve, nem érinti semmilyen hátrány.

Irányított tenyésztési gyakorlattal csökkenthetjük a szerencsétlen, gazdátlan háziállatok számát. Jusson eszünkbe *Saint-Exupéry* Kis hercegének igazsága: felelősséggel tartozol irántam!

Sidó Szilveszter



HÁZHOZ MEGYEK - MEGSZERELEK, BESZERELEK!

Vízvezeték, fűtés, villany szerelése, javítása és átalakítása gyorsan és kedvező áron! Lakatos munkát is vállalok.

Zajos Ferenc

DUNAMOC, Belsőfal 143.

Tel: 0949 167 191

KUTYAGONDOK 2

A Sidó doktor úr által elmondottakat támasztja alá a következő történet, amely Tóth Tiborral és a pusztulás elől az utolsó pillanatban megmentett német doggal esett meg a nyár elején. Tibi autóval tartott Komáromba Virág Gergely társaságában, mikor Patnál, a kikötői útnál arra lettek figyelmesek, hogy egy nagy darab fekete kutya fekszik az út mellett a fűben. Látszott, hogy nincs jó bőrben, de nem álltak meg, mert egy nő is volt mellette, aki a kutyát nézegetve éppen telefonált. Csakhogy órák múlva, mikor visszafelé jöttek, a kutya még mindig azon a helyen lihegett, de most már teljesen magára hagyatva. Továbbmentek, de a látvány nem hagyta nyugodni őket, míg aztán a zsitvatői kanyarnál Tibi végre dűlőre jutott: „Menjünk vissza és csináljunk valamit, ha mást nem lehet, legalább altassuk el, hogy ne szenvedjen!”

A segítség viszont nem is volt olyan egyszerű! Hogyan mozdítsanak el egy ekkora kutyát? Megfogni nem merték, ezért az autóba csalogatással kísérleteztek. Hamarosan egy munkásokat szállító kisbusz állt meg mellettük, s az utasok segíteni próbáltak. Elmondták, hogy napok óta látják a kutyát errefelé csavarogni. Kenyér került elő, de azzal sem ment könnyebben. Fel sem bírt állni, a kenyeret fekvé erre meg. Bordái, gerince kilátszottak a soványságtól, a lába pedig vérzett a forró aszfalton való sok gyaloglás következtében. Valószínűleg kilométereket gyalogolt a hazautat keresve, miután kitétték az út szélén. Végül az egyik munkással rászánták magukat, s mivel a kutya nem tanúsított ellenállást, felemelték és betették az autó csomagtartójába.

Otthon rögtön bevágott egy lábos vizet, meg egy rúd szalámit, majd mikor megette, visszaugrott a csomagtartóba és lefeküdt. Úgy látszik megtetszett neki a hely, s arra gondolhatott, lakásként kínálták fel neki. Azóta már a lakóházzal is megbarátkozott. Egy alkalommal Tibi lábak kopogására lett figyelmes fönti szobájában, lement, s azt látta, hogy Dia a kanapén fekszik nagy kényelemben.

Helye az udvaron van, de azért azóta is szorgalmasan bökdi orrával a kilincset, hogy bemehessen. Legjobban a Dunán szeret lenni, ahová gazdája mindennap leviszi őt. Ilyenkor azt sem tudja, hova legyen örömeiben, s akivel találkozik, annak bizony résen kell lenni, hogy fel ne lökje, vagy ne legyen csupa nyál egy hatalmas nyelvespuszitól.

Új élet, új név, s Dia láthatóan nagyon hálás érte!

Tibinek egyébként nem ez volt az első esete kitétt kutyával, egyet már elvitt Keszire nagynénjéhez, aki azóta is gondozza. De rajta kívül is sokaknak megesett már a szíve magára hagyott állaton. Tudomásunk van róla, hogy Bohony Noémiék az idei dunaparti sátorozásról vittek haza egy fekete-fehér kóbor kutyát, Papp József és felesége Anita, pedig egy dalmata keveréknek nyújt több, mint egy hónapja menedéket. Ennek a barátságos fiatal kutyának, amely a Kanális Bob névre hallgat, múlt havi számunkban kerestünk gazdát, s azóta is várja, hogy valahol végleges otthonra találjon.



Meghívó

A HELYI ÖNKORMÁNYZAT SZERETETTEL MEGHÍVJA KÖZSÉGÜNK
POLGÁRAIT NEHÉZ FERENC SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL RENDEZETT EMLÉKÜNNEPSÉGRE.

PROGRAM, 2012. OKTÓBER 12, PÉNTEK:

17:00, KATOLIKUS TEMPLOMKERT: OSLI, SÜTTŐ ÉS DUNAMOC
POLGÁRMESTERÉNEK ÜNNEPI GONDOLATAI. KOSZORÚZÁS.

19:00, KULTÚRHÁZ, NEHÉZ FERENC SZÍNHÁZI EST:

KÜRTHY LAJOS NEHÉZ FERENC NOVELLÁKAT AD ELŐ

A KISÚJFALUSI NAPSUGÁR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT ELŐADÁSAI:

TÖRÖK REZSŐ: CSÖNDES JULI

MÓRICZ ZSIGMOND: DINNYÉK

Máté és Endre megérkezett!

Augusztus első napjaiban két nagyon várt kisfiú látta meg a napvilágot Dunamocson. Vasas Máté 2012. augusztus 1-jén, hajnali 4 óra 12 perckor született Kocsis Zsuzsanna és Vasas Csaba gyermekeként, Lajos Veronika és Bíró Sándor kisfia, Bíró Endre pedig augusztus 3-án, este 18:30-kor jött világra.

A picik érkezésével egy-egy büszke anya és apa is „született”, akiknek a községi önkormányzat sok erőt és türelmet kíván a gyermekneveléshez, valamint örömben és boldogságban eltöltött hosszú éveket mindkét családnak!

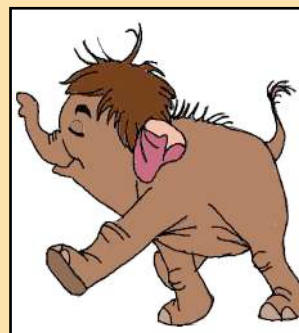


Mesekönyv gyűjtés

A mesékre mindig szükség volt, van és lesz, hisz mindenki vágyik egy kis varázslatra, csodára. Gondoljunk csak vissza gyermekkorunk meséire, mesehőseire. Hányszor hallgattuk meg kedvenc mesénket, bújtunk a mese szereplőinek bőrébe.

Az óvoda pedagógusaiként azon munkálkodunk, hogy gyermekeink minél több mesét hallgassanak, minél több mesehőst ismerjenek meg. Régóta érelődik bennünk egy elhatározás, amit most szeretnénk valóra váltani. Szeretnénk gyermekeinket megismertetni az előző generációk meséivel, mesehőseivel, összehasonlítani a régi és új mesekönyveket. Itt szeretnénk megkérni mindenkit, hogy ha lapul valahol a polcon, szekrény alján, pincében, padláson régebbi mesekönyv, hozza el az oviba, ahol kiállítást rendeznénk belőle és munkánkban hasznosítanánk őket. A kiállítást követően a könyveket visszaszolgáltatjuk, de amennyiben néhányat felajánlanak az óvodának, azt szívesen fogadjuk.

Tallósi Orsolya



**Kozmetikai kezelést vállalok,
igény szerint házhoz is megyek!**

Tel: 0905 721 230

Katona Melinda



Az Alföldön, két keréken

– második rész –



Reggel aztán ismét felnyergeltük kerékpárjainkat. Úti cél Ópusztaszer, majd Bugac. Átkeltünk hát a Tiszán, melyen egy hangulatos kis komp vitt át bennünket. Egy órát sem tekertünk, és már a híros Ópusztaszeri Emlékpark területén sétáltunk. Rengeteg ott a látnivaló! Ezt minden magyarnak látnia kell! Rendesen egy nap kell, hogy körbenézz, de mivel mi nem először jártunk ott, délután háromkor tovább indultunk, hiszen még hosszú út állt előttünk.

A következő úti cél a nem kevésbé híres Bugacpuszta volt. Hangulatos táj, barátságos falucskák és



kisvárosok, rengeteg zöld mindenfelé, madárcsicsergés és a tökéletesen tiszta levegő, ami végigkísérte utunkat. Azon töprengtem, hogy miért is nem járunk többet kerékpáron, hiszen autóból teljesen más látvány fogadja az utazót. Minden órában frissítettünk és pihentünk pár percet. Átlagosan 20 km/órával haladtunk. Hatvan kilométer mögöttük, 20 előttünk. Ekkor egy váratlan dolog történt! Zoli barátom defektet kapott. Szerencsére éppen elértünk egy települést ahol gumi csere következett. Zoli szerelt, és fél óra alatt el is

készült. Kati, Ildikó és jómagam addig pihentünk egy hangulatos kis cukrászdában. Este nyolc óra: Bugac pusztára értünk. Elfoglaltuk szálláshelyünket, ahol két éjszakát töltöttünk. Egy nagyon színvonalas, nagyon barátságos kis panzióban laktunk, amit mindenkinek bátran tudok ajánlani, ha arra téved. A vacsorát a híres bugaci csárdában fogyasztottuk. Ha Bugac, akkor szürke marha pörkölt, mangalica sült és minőségi magyar borocska! Jól is esett minden!

Elmaradtunk az este, ennek ellenére másnap reggel hétkor indultunk tovább. Cél Kiskőrös, Petőfi Sándor szülőháza és vissza. Tudtam, a legnehezebb nap áll előttünk, hiszen a távolság 92 km oda-vissza és nagy meleget is jelentettek aznapra. Zolival ezt a tényt jól titkoltuk, mert féltünk, hogy a lányok a táv hallatán meggondolják magukat.

De nem így történt, Ildikó és Kati remek túrázónak bizonyultak és simán vettek minden akadályt.

Kiskőrös hangulatos kisváros, Petőfi szülőháza a központban van. Nagyon kedves idegenvezető társaságában időztünk, és még a szlovák emlékházat is megnéztük. Jól elcsodálkoztak az ottaniak mikor hallották, hogy Komáromból jöttünk kerékpáron idáig.

A visszaút nagyon nehéz volt, harminc fok és gyenge szembeszél. Még szerencse, hogy Soltvadkerten egy fantasztikus fagyaltozóra akadtunk, ahol kicsit elidőztünk. Bátran lehetett fogyasztani a kalóriákat, mert a három nap alatt már több mint 200 km-t letekertünk. Bugacra érve a fáradtság elmúlt, és ugye ha Bugac, akkor ismét a csárda, de most a Karikás Csárda.

Utolsó nap, vasárnap reggel 9:00. A bőséges reggeli után útnak indultunk Kecskemétre. Pontosan délben meg is érkeztünk. A déli harangszót és a kecskeméti városháza harangjátékát – Kodály Zoltán műveit – a főtéren hallgattuk. Bekerekeztük az egész várost. Nagyon sok szép látványosság van a városban, amit két keréken még jobban, még szabadabban tekinthettünk meg. Közben eljött az idő, irány a vasútállomás, hiszen indult a vonat Budapestre. Kecskemétről viszonylag gyorsan a Nyugatiba értünk. Közben elszórakoztattak bennünket a vonaton jegy nélkül (amint a kalauztól megtudtuk) utazó romániai árusok – turisták.

Budapesten ismét jött a kerekezés, 10 km a Délibe. Útközben támadt egy ötletünk: ha már a vár mellett tekerünk el, mi volna, ha azt is megnéznénk! A vár, a Halászbástya! Nem kellett senkinek kétszer mondani. Egy kis kavargás meg dombmenet és már fent is voltunk. Rengeteg ember, rengeteg turista, mi pedig kerékpárosan közöttük. Bennünket nem zavart, szerintem őket sem. A magyar köztársasági elnök rezidenciájának ajtajában leszálltam a bringáról és készítettem pár képet. Hát ezt csak kevesen mondhatják el magukról, hogy feljutottak a Budai várba, Halászbástyára két keréken. Ezt meg kellett örökíteni az utókornak. Felemelő volt Budapest látványa és minden, ami ott fenn a várban fogadott, valamint az a tudat, hogy mi ezt két keréken hódítottuk meg.

Későre járt már, felpakoltunk a vonatra. Irány Dél-Komárom! A vonaton egy kiskatonával ismerkedtünk meg, aki épp szabadságról tért vissza a tatai kaszárnnyába. Jól elszórakoztunk és sok érdekeset mesélt a mundéros életről odaát.

Szinte hihetetlen, hogy milyen tartalmas és sikeres négy napot éltünk át. Én azt szeretném, ha minél több embernek lehetne hasonlóan kellemes túra élménye. Hiszen alig kerül valamibe! Nem kell elutazni trópusi országba ahhoz, hogy kikapcsolódjunk és új dolgokat ismerjünk meg, s még erőnléti állapotunkat is javíthatjuk, valamint önbecsülésünket, hogy teljesítettük, hogy megcsináltuk! A kerékpáron megtett 300 kilométer nagyon is kibíráható és szórakoztató volt. Vágjatok bele Ti is, jó utat mindenkinek!

Kele Géza

A II. világháború dunamocsi áldozatai

4. rész

Grósz Lipót, Grósz Lipótné, Grósz Ottó, özv. Mezei Lipótné, Mezei Artur: A rokoni szálakkal összekapcsolódó két zsidó családot, Grószékat és Mezeiéket közösen tárgyaljuk. Mezei Lipót, aki a háború idején már nem élt, üzletet működtetett a Belső faluban. Halála után veje, a Mezei Paulával házasodott Grósz Lipót vette át a boltot, aki Muzsláról költözött Dunamocsra. A Grósz házaspárnak két gyereke született, az 1928-as Magda, és az 1931-es Ottó. Alkalmazottat nem tartottak, Magda segített apjának az üzletben kiszolgálni. Nagyon igyekvőek, szorgalmasak voltak, Grósz Lipót kibővítette a Mezei-féle üzletet, hátrafelé még egy helyiséget épített hozzá. A cégtáblán „fűszer és rőfös”-ként hirdették magukat, de ezek közül inkább az utóbbira, a textil árura koncentráltak. Lényegében ez volt a helyiek ruhaboltja, ahol anyagot, kabátot, kesztyűt, sapkát vásárolhattak. Hitelre is lehetett náluk vásárolni, a tartozást egy könyvben vezették. Karácsonykor kis ajándékkal kedveskedtek a vásárlóknak.

Kóser zsidók voltak, vagyis igyekeztek betartani a főbb vallási előírásokat. Megülték a zsidó ünnepeket, kóser konyhát vezettek és a szombatot is tiszteletben tartották. Péntek estétől a zsidó hagyománynak megfelelően már nem végeztek fizikai munkát, így a kályhába sem gyűjthettek be. Ilyenkor a szemben lakó Zajoséktól jött át valaki, hogy meggyújtsa a tüzet.

Grósz Ottó legjobb barátja a szintén 1931-es Zajos Ferenc volt. Sokat játszottak, labdázta az utca porában, s ez így volt 1944 tavaszán, a mocsiai deportálása előtti utolsó napon is. Korábban már megkapták az értesítést a másnapi indulás időpontjáról, ezért útra készen, becsomagolva voltak. A gyerekek játszottak még egy utolsót a nagy utazás előtt. Mikor édesanyja sötétedéskor hazahívta Ottót, a fiú így szólt barátjához: „Ezt a labdát neked adom, nekem úgysem lesz rá szükségem.” Egyikük sem tudta, hogy ezeknek a szavaknak valójában milyen súlya van. Ottó nem gondolta, hogy soha nem lesz visszatérés, és a jóbarát szívébe is csak később, játszótársa tragédiájának tudatában vésődött be ez a mondat, haláláig fájó emlékként.

A dunamocsi zsidókat egyszerre szállították el a faluból a helyiek lovasszekereire, akiknek parancsként adták ki ezt az embertelen párkányi fuvart. A többiek elszállítása után Darányi doktor a hatóságok utasítására néhány napig még ittmaradt, mivel szükség volt orvosi munkájára. Néhány nap után aztán a nyilas hatalom egyik helyi képviselője megjelent a Zajos családnál, és a következő szavakkal fordult a családfőhöz, id. Zajos Bélához: „Zajos úr, magát érte a megtiszteltetés, hogy kiviheti az utolsó zsidót a faluból. Holnap egy órára jelenjen meg a zsidó orvos házánál, viszi őt a párkányi gyűjtőtáborba.”

Másnap a gazda és a doktor kettesben Párkányba baktattak. Mikor az állomási téglagyár területén kialakított gettó lakói megtudták, hogy mocsiaiak érkeztek, kijöttek hozzájuk a kapuhoz. A kis Ottó is ott volt, aki rögtön azt kérdezte: „Béla bácsi, a Feri miért nem hozta el?” Többé nem látta egymást a két jóbarát.

Darányi doktor, ahogy múlt havi számunkban említettük, túlélte a haláltáborot. Megmenekülését annak köszönhetette, hogy az egyik szelektáló orvos az egyetemi iskolatársa volt, aki felismerte és a szelektálások során mindig munkára irányította őt.

Mezei Artúr a Fő utcán lakott, Mezei Lipót fia volt. Kiskereskedésből élt, baromfit is felvásárolt, amit aztán vagy a komáromi piacra vitt biciklin, vagy Pestre vonattal. Felesége Himmler Ilona és az 1930-ban született lánya Lili túlélte a háborút és Izraelbe költözött.



Mezei Lipót üzlete a Belső faluban valamikor a 20. század elején. Ezt vette át és bővítette veje, Grósz Lipót.

A családhoz tartozott a kicsit félkegyelmű Mezei Richárd is, becenevén Rityi, aki Paula és Artúr testvére volt. Sokszor ugratták őt a falubeliek. Egy alkalommal szénáért küldte őt sógora Grósz Lipót Izsára. Ponyvát is vitt magával, hogy ha esik, le tudják takarni. Sógora lelkére kötötte, hogy a ponyvára nagyon vigyázzon, el ne hagyja. A falusi kocsis, aki vele tartott, visszafelé megviccelte őt: „Úgy megraktuk a kocsit, hogy a ponyva már nem fér fel rá.” – mondta neki. Rityi kénytelen volt a hátára venni, úgy cipelte egy jó darabig. Egy idő után aztán megint megszólalt a kocsis: „Na, most már lerázódott a széna, felfér.” – mondta, és a ponyvát ráterítették.

Sem szegény Rityinek, sem az 1864-es születésű anyjának, az 1944-ben 80 éves özv. Mezei Lipótnénak nem volt halvány esélye sem a meghurcolások túlélésre. Grószék közül egyedül Magda maradt életben, aki Karlovy Varyban telepedett le, ott alapított családot. 1979 szeptemberében váratlanul betoppant Mocsra a halottnak hitt Grósz Magda, körbejárta a falut, sokakkal beszélgetett, Böszörményi Jánosnak a zsidók auschwitz-i sorsáról is beszámolt. Mindenekelőtt a zsidó temetőt és zsinagógát szerette volna felkeresni, de akkor azt már eltűrátták, s a kerítéssel együtt a Földásásba hordták. Adatközlő: n. Persei Jenő, n. Bacskorné Tücsök Etel, Zajos Ferenc, Tóth Gyula.



Megalakult a Dunamocsi Asztalitenisz Klub

A járási asztalitenisz bajnokság 2012/13-as szezonjában már Dunamocsot is képviselik majd a lelkes amatőr pingpongozók. Mivel kevés helyen adottak a feltételek – megfelelő asztalok és terem – a bajnokságban összesen 5 csapat szerepel: rajtunk kívül a komáromi ipari iskola B csapata, a szintén komáromi „Pokrok B”, Gúta B, valamint Bátorkeszi A csapata. Egy bajnoki szezonban a klubok többször is összemérik tudásukat, októbertől márciusig összesen 20 fordulót rendeznek. Egy mérkőzésen egy csapatot 4 játékos képvisel, akik az ellenfél mind a négy játékosával megmérkőznek, valamint két páros játékra is sor kerül, azaz 16 egyéni és 2 páros meccsen szurkolhat a sportkedvelő közönség.

Csapatunk az első két mérkőzést hazai pályán játssza. Október 5-én, pénteken 18:00 órától az ipari iskola csapatát, október 12-én pénteken 18:00 órától Bátorkeszi csapatát fogadjuk. A mérkőzések helyszíne a kultúrház nagyterme.

Mivel az ellenfelek már régóta működő – legalábbis hozzánk képest – „patinás” klubok, az első szezonban nem számíthatunk sok győzelemre. Bár a mi játékosaink is edződtek a falunapi kupán, de az évek óta rendszeresen bajnokságot vívó pingpongosok ellen ez nem lesz elég. A jobbaktól tanulni azonban nem szégyen, kellő kitartással és sok gyakorlással utolérhetjük majd őket. Remélhetőleg Mocson is sokaknak – kicsiknek és nagyoknak egyaránt – megtetszik majd ez a sport, amelyhez jó

erőnlétre, mozgáskoordinációra, és reflexekre is szükség van, és télen-nyáron egyaránt űzhető.

A Dunamocsi Asztalitenisz Klub eddigi bejelentett játékosai: ifj. Bábi Tibor, Banai Tóth István, ifj. Banai Tóth Pál, ifj. Csókás Tibor, Gáspár Gyula, ifj. Jókai László, Lajos Tamás, Nagy Sándor, Tücsök Gyula (Dunaradvány), id. Rácz Kálmán, Vasas Péter, Vasas Krisztián.

Edzés minden héten hétfőn és csütörtökön 17:00 órától a kultúrház nagytermében.

A klubhoz játékosként bejelentkezni bármikor lehetséges, minden további érdeklődőt szívesen látunk! Jelentkezni az edzéseken vagy a polgármesteri hivatalban lehet.



**"Azt kívánjuk mindnyájan e szép napon,
Ragyogjon rád napfény, legyél boldog nagyon.**

**Szíved sose féljen, bánat sose érjen,
Minden utadon szerencse kísérfen."**

Szeptember 4-én ünnepelte 10. születésnapját Szalai Kristóf akinek nagyon sok erőt, egészséget kívánnak sok szeretettel : szülei nagyszülei és az egész rokonság.



Ifjú kenusaink sikerei

Községünkben egyre több fiatal szánja rá magát, hogy testét és lelkét erősítse, valamely sportágban képezze, fejlessze magát. Így van ez az asztalitenisz, a karate, a kerékpározás, a futás, a testépítés és a futball terén. De falunk hírnevét erősítik azok az ifjak is, akik a komáromi Kajak Kenu Klub színeiben szerepelnek a rangos klub- és országos versenyeken. Számos versenyen vett részt az idei évadban a dunamocsi ifj. Csontos István és ifj. Banai Tóth István, valamint a Dunamocsról származó Mikes Gábor (Mikes László fia). A fiúk elsősorban kenu párosban jeleskednek.



Helytálltak a Trencsénben, Nyitraútványban, Pöstyénben, Komáromban rendezett versenyeken, ám számukra kimagasló eredményt a szeptember 8-ai pöstyéni országos maraton jelentette, ahol Banai Tóth István komáromi társával 10 km-en C2-ben arany, Csontos István és Mikes Gábor ezüstérmet szerzett.

Gratulálunk a fiúknak és további sikereket, kitartást kívánunk!

Helyiek a helyiekért!

Piszk@Net
www.piszkenet.hu

Helyiek a Helyiekért!

Lehet, hogy ez furcsán hangzik az én számból, de a cégünk melyet szeretnék az olvasóknak bemutatni, központja légvonalban alig 6 kilométerre található Dunamocstól. A **Piszk@Net Kft.** 2004. februárjában indította el mikrohullámú internet szolgáltatását először Magyarországon - Látatlanon.

Szlovákiában 2005-ben Karván, majd Dunamocson, Búcsón, Madaron és Bátorkeszin indult el a vezeték nélküli internet szolgáltatásunk. Dunamocson 2006 májusában indult a szolgáltatás 10 felhasználóval, majd folyamatos fejlesztés mellett az évek során kialakult a közel 100 családot ellátó helyi hálózat.

Cégünk arra törekszik, hogy ügyfeleink elégedettek legyenek szolgáltatásainkkal.

Versenytársaink mellett akkor lehetünk sikeresek, ha ügyfeleink számára értéknövelt szolgáltatásokat biztosítunk többlet költségek nélkül. Nem célunk jóhangzó reklámszlogenek kíséretében, hosszú hűségnyilatkozattal kiegészített szerződések érvényesítése. Szolgáltatásunk beüzemelése díjtalan, nem tartalmaz idő és adatforgalmi korlátozást sem, a nap 24 órájában az ügyfelek rendelkezésére áll.

Előfizetőink számára külön térítési díj nélkül igénybe vehető szolgáltatásaink:

- **Segítség szoftveres gond esetén,**
- **Elektronikus levelezési beállítások elvégzése,**
- **Hardver hibák felderítése, operációs rendszer karbantartása, driverek frissítése...**
- **IT eszközök javításának ügyintézése,**
- **Hétvégi ügyelet,**

További lehetőségek:

- **5 havi díj egy összegben történő befizetése esetén a 6. hónap bónusz.** (előre fizetés esetén)
- **Amennyiben ajánl minket ismerőseinek, minden egyes ismerőse után - aki ügyfelünké válik - annak 1 havi előfizetési díját elengedjük Önnek.** (az új ügyfél harmadik havi díjának befizetése után).

Cégünk Nyergesújfalu több pályás teniszcentrumot üzemeltet, melynek fedett-fűtött sátras részében télen is az időjárástól függetlenül biztosított a teniszezés lehetősége. Mikrohullámú internetes ügyfeleink számára kedvezményt biztosítunk pályadíjainkból.

Szeretettel várunk minden kedves teniszbarátot, abszolút kezdőt, kezdőt, újrakezdőt, amatőr és profi szinten teniszezőt. Ezzel is szeretnénk hozzájárulni klienseink egészséges életmódjához és további kapcsolataik és sport élményeik bővítéséhez.

Jelmondatunk: „**Helyiek a Helyiekért**” - amelyben tükröződik társaságunk elkötelezettsége ügyfeleink iránt, amely nem pusztán üzleti, de leginkább bizalmi és személyes kapcsolatokon alapul. Ez talán megmutatkozik nem csak a fenti felsorolásból, hanem díjaink időbeni fizetési elvárásának rugalmas kezelésében (lehetőségekhez mérten), melyet mai anyagias világunkban kevés helyen tapasztalhatunk.

Forduljanak hozzánk bizalommal, vagy helyben személyesen Muszela Judit-hoz vagy Muszela Imréhez, akik napi kapcsolatban állnak cégünk szakképzett és dinamikus csapatával!

A **Piszk@Net Kft** csapatának nevében Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Fontos győzelmeket arattunk

Dunamocs – Tany 4:3 (2:2)

G. Bábi, Lajos T. 3

DFC: Bernáth – Andruskó (Bertók), Marikovecz, Püsky, Nagy – Lajos E. (Banai Tóth), Sulák, Bábi, Pálik – Lajos T, Gula (Tóth P.).

Az előző forduló három veresége miatt mindenképpen győzni kellett, ezért a csapat nagy elszántsággal lépett pályára. A tavalyi nagy csatározások emléke is fokozta a hangulatot. Változatosan alakult a meccs, háromszor is vezetést szereztünk, de az ellenfél mindig egyenlített. Negyedik gólunk a 80. percben született, melyre Tany már nem tudott válaszolni. Ezzel megszereztük első három pontunkat, és jó érzés volt revansot venni Tanyon, ami gyógyírt jelentett az előző szezon megpróbáltatásaira. Lajos Tamás kitűnő játékkal megszerezte idei első mesterhármását.

Lakszakállas – Dunamocs 5:3 (2:3)

G. Sulák, Lajos T. 2

DFC: Tóth L. – Andruskó, Marikovecz (Bertók), Banai Tóth, Püsky – Nagy (Lajos E.), Sulák, Pálik, Bábi – Lajos T., Tóth P. (Gula).

Óriási különbség mutatkozott a játékban a két félidő között, s a szünetben mintha a bírót is kicserélték volna. A 3. percben vezetést szereztünk, majd a hazaiak kiegyenlítettek, ezután elhúztunk 3:1-re, végül 3:2-vel fordultunk a félidőben. A második félidő első perceiben aztán rögtön két gólt kaptunk, ami megtörte erőnket. Kapkodni, idegeskedni kezdtünk, kinyílt a védelmünk, s ennek nem is lehetett más következménye, mint a vereség. Ráadásul a bíró ténykedése is hergelte az indulatokat.

Dunamocs – Keszegfalu 3:1 (0:0)

G. Lajos T. 3

DFC: Bernáth – Andruskó, Püsky, Marikovecz – Nagy, Banai Tóth, Lajos E. (Bertók), Sulák, Pálik – Lajos T., Gula (Tóth P.).

Kitűnő mérkőzést láthatott a szép számú közönség, a találkozó magasabb osztályban is megállta volna a helyét. Mutatott játékunk és az eredmény mindenképpen biztató jel a jövőre nézve. Minden csapatrészben maximálisat nyújtottunk, Lajos Tamás játéka pedig a sok jó teljesítményből is kimagaslott, csatárunk megszerezte újabb idei mesterhármását. Keszegfalu erejét jelzi, hogy a meccs idején a 2. helyen állt a tabellán, tavaly pedig csak az utolsó pillanatban maradt alul a bajnokságban Aranyossal szemben. Nyerni jöttek Mocsra, s nehezen viselték a vesztes állást meccs közben, de igyekezetük görcsössé vált, s hasonlóan jártak, mint mi Lakszakállason.

FK Aktiv – Dunamocs 2:4 (2:0)

G. Bábi, öngól, Lajos T., Gula

DFC: Bajkai – Andruskó, Mácsadi, Püsky – Marikovecz (Nagy), Banai Tóth, Sulák, Bábi, Pálik (Lajos E.) – Lajos T., Bertók (Gula).

Két ellentétes félidőt láthattunk, de most a mi javunkra billent a mérleg nyelve. Tizenegyesből és szabadrúgásból két gólt kaptunk az első félidőben, így 0:2-vel fordultunk. Az öltözői fejmosás és a cserék beváltak, valamint az ellenfél erőnléti problémái is előjöttek, így a második félidőben már egyértelmű mezőnyfölényben játszottunk. Kiháználtuk helyzeteinket, 4 gólt vágtunk a Spartak stadionban. Ezen a meccsen mutatkozott be a nagyölvedi származású, párkányi lakos Mácsadi Zsolt, aki játékaival nagyban hozzájárult a sikerhez. Látszott rajta, hogy rutinos játékos (32 éves), jól kezeli a labdát és jól helyezkedik. Kívánjuk, hogy jól érezze magát a csapatban, és sok hasonló meccse legyen, mint a komáromi volt! Kiemelhető még többek között Nagy Sándor teljesítménye, aki beállítással lendületet vitt a játékba, két gólpasszt adott, s az öngólban is hatékonyan közreműködött. Pálik Misi meccsek óta azt játssza, amit képességei alapján várunk tőle. Sokat futott, védekezni is visszajárt, tartotta a labdát és gyorsaságát is kamatoztatta. Püsky Jani nem a megszokott posztján játszott, de sikerült megakadályoznia, hogy az ellenfél kimagaslóan legjobbjá, Csonka gólt szerezzen.



Lajos Tamás, aki 11 góljával vezeti a járási góllövőlistát.



Mácsadi Zsolt, a csapat új játékosa.

Edzészátogatás:

Pálik 25/25, Bertók 23, Gula 21,
Banai 20, Lajos T. 19, Tóth P. 15,
Marikovecz 14, Püsky 13.

A házi góllövőlista állása:

Lajos T. – 11, Bábi T. – 2, Gula D. – 2,
Pálik M. – 1, Sulák M. – 1



1	EKEL	7	7	0	0	33:4	21
2	PERBETE	7	4	2	1	18:10	14
3	KESZEGFALVA	7	4	1	2	18:9	13
4	SZILOS	6	4	1	1	13:10	13
5	DULOVCE	7	4	1	2	14:13	13
6	GÚTA B	7	3	2	2	23:16	11
7	PAT	7	3	1	3	12:13	10
8	MADAR	7	3	1	3	11:17	10
9	IZSA	7	2	3	2	8:8	9
10	DUNAMOC	7	3	0	4	18:23	9
11	HETÉNY	7	2	1	4	9:10	7
12	BÚCS	7	2	1	4	11:13	7
13	BÁTORKESZI	7	2	1	4	7:11	7
14	TANY	7	2	1	4	10:21	7
15	LAKSZAKÁLLAS	6	1	0	5	8:21	3
16	ACTIV KOMÁRNO	7	0	2	5	10:24	2

Tóth Feri és Sanyi átúszták a Balatont

Harmincadik születésnapját ünnepelte Európa, sőt talán a világ legnagyobb tóúszó tömegsport-rendezvénye, a Balaton átúszása. Az 5,2 km távot első alkalommal báró Wesselényi Miklós tette meg, aki 1836. július 24-én úszta át Révfülöp és Balatonboglár között a magyar tengert.

A nagy államférfi példáját évtizedek óta sokan követik, idén 10.300-an szálltak vízre, hogy a hajók és csónakok alkotta biztonságos folyosón a túlpartra tempózzanak. Vannak, akik a győzelemre hajtanak, vannak, akiket a kalandvágy vonz oda, mások az erejüket tesztelik. Tóth Sanyi és Feri már régóta tervezte, hogy átússza a Balatont, évek óta emlegették, s most végre rá is szánták magukat. A családdal Lellén sátoroztak, onnan ugrottak át a szomszédos Boglárra, de mivel a rajt a túloldalon volt, ezért először a szervezők által biztosított hajóval Révfülöpre keltek át. Kitöltötték a nevezési lapot, befizették az 5000 forintos nevezési díjat, túlestek az orvosi vizsgálaton (többnyire vérnyomásmérésből áll), megkapták a csuklópántot, mellyel be kellett csekkolni, s már csobbanhattak is. Azt nem állítjuk, hogy a hűsítő vízbe, mert a Balaton aznap délre 27 fokra melegedett.

Nem érdemes versenytempóban kezdeni – állítják a profik –, mivel még annak is megpróbáltató a táv, aki rendszeresen úszik. Az ikertesők nem kételkedtek benne, hogy végig bírni fogják, de mivel tapasztalatuk nem volt, inkább spóroltak az erejükkel, hogy a végén majd egy jó kis tempóúszásra is maradjon szufla. Hogy mire alapozták önbizalmukat? Miért nem gondolták, hogy fél távnál csónakba kell majd segíteni őket? A válasz: mert hosszú évek óta keményen sportolnak – 10 éves koruktól a komáromi klub keretében kajakoznak. Az érettségi, valamint a kezdődő egyetemi tanulmányok miatt most egy időre szöggre akasztották az evezőt, de eddigi életmódjukra az edzések és versenyek lüktető ritmusa nyomta rá a bélyegét. Hétfő és vasárnap kivételével minden nap edzettek, ami mindenekelőtt evezésből, úszásból, futásból és súlyozásból állt. Számos versenysikerrel is büszkélkedhetnek, legnagyobb eredményük a szlovák bajnokságon párosban elért 2. hely volt. Tegyük még hozzá mindehhez, hogy moci gyerekek lévén évente többször átússzák a Dunát, ahol az erős sodrás miatt a balatoninál jóval erősebb tempót kell diktálni.

Szóval a kondi adva volt, s miután legyalogoltak néhány száz métert a partközeli sekély vízben, folyamatos karcsapásokkal indultak meg Balatonboglár felé. Egyszerre indultak, de aztán fokozatosan elszakadtak egymástól, mert Feri a mell-, Sanyi a gyorsúszást választotta. A versenyt úgy szervezték, hogy az úszók

tökéletes biztonságban érezzék magukat. Ha bármi probléma akadt volna, 20–30 méterenként hajók, illetve motorcsónakok álltak készenlétben, orvossal a fedélzeten. Itt meg is lehetett pihenni, adtak szőlőcukrot, frissítőt. Van, aki a versenynek kifejezetten ezt a részét kedveli a legjobban, de Sanyiéknem álltak meg egyszer sem, folyamatosan haladtak céljuk felé. Őket inkább a gyönyörű látvány fogta meg: a víz tele hófehér vitorlással, a parton festői dombok húzódnak, kék az ég, szikrázó a napsütés. Felejthetetlen élményben van része az úszóknak, nem csoda, hogy évről-évre rengetegen vágnak neki a távnak. Persze közben figyelni, koncentrálni is kell, egyrészt az erőbeosztásra, másrészt a beljebb jelentkező nagy hullámokra. A fiúkkal is többször megesett, hogy vizet nyeltek.



Végül aztán sikeresen átérték a túlpartra, Sanyi 2 óra 10 perces, Feri pedig 2 óra 30 perces idővel. Állítják, ez csak a kezdet volt, most már kitapasztalták, hogyan kell az erővel gazdálkodni, s legközelebb simán 2 órán belülre kerülnek. A célnál való becsekkolás után bevágták az ajándék pogácsát és üdítőt, átvették a Balaton átúszásos pólót, majd következhetett a lazítás. Kifújták magukat és elégedetten állapították meg, „igen, képesek voltunk rá, teljesítettük!”. Ez volt az első alkalom, de az élmény olyan felemelő, hogy a Tóth fiúk biztosak benne, lesz még folytatás!